
Kyrkomötet
Motion 2020:21
av Åsa Ingårda m.fl.

Digitalisering och samverkan

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att

1. uppdra till kyrkostyrelsen att revidera strategin för digitalisering och samverkan så att det är upp till den lokala enheten att besluta om anslutning till de gemensamma system som planeras.
2. uppdra till kyrkostyrelsen att inom ramen för det fortsatta strategiarbetet genomföra ett brett remissförfarande där varje enhet får uttrycka sin mening om strategin för digitalisering och samverkan.

Motivering

Svenska kyrkan framträder lokalt som en församling. (Inledning till andra avdelningen, första meningen, kyrkoordningen)

Församlingen är den grundläggande enheten inom Svenska kyrkan, eftersom det är där människor lever, evangelium förkunnas och sakramenten delas ut. Utan gudstjänsterna och gudstjänstgemenskapen finns ingen församling. För att församlingen ska kunna utföra sina uppgifter måste där också finnas människor som är villiga att ta ett särskilt ansvar för dessa uppgifter. (Inledning till åttonde avdelningen, tredje stycket, kyrkoordningen)

Församlingen ska anställa och avlöna den personal samt anskaffa och underhålla den egendom som behövs för församlingens verksamhet. (2 kap. 1 § fjärde stycket kyrkoordningen)

Stiftet är det regionala pastorala området. Dess grundläggande uppgift är att främja och ha tillsyn över församlingslivet. (6 kap. 1 § första stycket kyrkoordningen)

Kyrkomötet är Svenska kyrkans högsta beslutande organ. Det beslutar om kyrkoordningen. Den lokala och regionala självstyrelsen kommer till uttryck i att kyrkomötet inte får besluta i sådana enskilda frågor som faller inom församlingarnas och stiftens ansvarsområden. (Inledning till fjärde avdelningen, tredje stycket kyrkoordningen)

Svenska kyrkan på nationell nivå tar ansvar för kyrkans gemensamma angelägenheter i fråga om inomkyrklig normgivning, överprövning av beslut, gemensam information, utbildning, samråd samt ekumeniska relationer, internationell diakoni och mission. Till uppgiften hör också

att vara kyrkans röst utåt såväl i det svenska samhället som internationellt.
(Inledning till fjärde avdelningen, andra stycket kyrkoordningen)

Det måste läsas så att det är församlingen som beslutar om hur resurser ska fördelas i arbetet med att utföra det grundläggande uppdraget, ”människor som är villiga att ta ett särskilt ansvar för dessa uppgifter.” Församlingsarbete bygger på relationer oavsett om uppdraget är i en bygd, på en ort eller i en stad. I relationer skapas församling, människor finns med om vi är angelägna och om vi är relevanta. Vad det är, vet varje församling.

Det måste rimligtvis vara så att det är stiftet i dialog med de grundläggande enheterna, som avgör hur främjandeuppdraget bäst ska utföras. Främjandeuppdraget ligger inte på nationell nivå.

I alla övergripande frågor där förslag till förändring ges måste dialog i god demokratisk anda föras med Svenska kyrkans grundläggande enheter: församlingar och pastorat. Det är där som beslut tas om vad som behövs för att fullgöra det grundläggande uppdraget. Remissförfarande behöver göras för att få fram ett så tydligt underlag som möjligt.

I grunden är det gott att Svenska kyrkan vill tillhandahålla stöd där stöd behövs. Dock måste det vara upp till den enskilda enheten att bedöma om det stöd som erbjuds uppfyller ett behov.

Nationell nivå kan erbjuda och den lokala enheten besluta om erbjudandet ska antas.

Det är otänkbart att kräva obligatorium ifrån nationell nivå när församlingen/pastoratet har lokal självstyrelse.

I nuvarande situation är det inte möjligt för ett kyrkomöte med 44 ombud att fatta beslut i övergripande frågor som i grunden går emot kyrkoordningens syn på församlingens/pastoratets roll utan att dessa getts möjlighet att uttrycka sin mening.

Runtuna den 29 juli 2020

Åsa Ingårda (C)

Anders Åkerlund (C)

Ellionor Moberg (C)

Stig Eriksson (C)

Ann-Kristin Jonäng (C)

Ann-Christin Alexius (C)

Mats Nilsson (C)

Agne Arnesson (C)

Anna-Karin Andersson (C)

Berith Pagels (C)

Inga Alm (C)